

[Kaj Poulsen]

Vi mener, at der kunne laves besparelser og så på dette område, men vi mener ikke, at man direkte skal gå ind og jage de svageste grupper på den måde, som man gør her. Det synes vi er uanstændigt.

(Kort bemærkning).

Traberg Smidt (V):

Til fru Lilli Gyldenkilde: Jeg kalder det ikke bedrageri, når man anvender en lov efter dens indhold. Problemet har været, at lovgivningen på det område har tilladt noget, som er en adfærd, der er alt for dyr for skatteborgerne. Det er ikke bedrageri. Jeg kalder det bare en omgåelse af de oprindelige intentioner med hele det lovkompleks, vi har i dag. Og det er så det, der bliver tilkendegivet, når man gør det, som jeg i mit første indlæg kaldte at adfærdsregulere.

Og det er nu engang sådan, at hvis man uddanner sig til at være biskop og det så viser sig, at der er lidt ventetid på det, så må man jo altså igennem en vis periode, inden man ser i øjnene, at man skal over i noget andet. Men hvis man kan sige til de unge mennesker: Det er svært at blive biskop. Du skulle nok tænke dig om, inden du påbegynder uddannelsen, så synes jeg, man har opnået noget. Hr. Kaj Poulsen var i sit første indlæg inde på det. Jeg synes, det er strålende, hvis man får unge mennesker til at tænke sig om i tide, hvis der er bedre erhvervs muligheder på andre områder. Jeg tror, det er en meget bedre måde at gøre det på end nok så mange ministerielle pegefingre.

Med hensyn til, hvem der er seriøse arbejdsledige, og hvem der ikke er det, så anser jeg det for at være et langt alvorligere problem for samfundet at have langtidsledige. For mig at se er en seriøs ledig en langtidsledig.

Der er mange korttidsledige, der også er det. Definitionen på, hvornår man for alvor skal gøre noget, kan være svær at stille op, men hvis vi er derhenne, at det er langtidsledighed, så må vi gøre noget. Hvis det er en korttidsledig, der går og venter på at blive biskop, så ser jeg helt anderledes på det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det, der får mig til at tage ordet, er sådan set også fru Lilli Gyldenkildes lidt ophidsede bemærkning i anledning af hr. Traberg Smidts ar-

gumentation. Jeg ved, at det sker ud fra et ærligt engagement, men jeg synes måske, det er forkert at hæfte sig så meget ved, om der nu måtte kunne hæftes ordet bedrageri på. Vi ved alle sammen, hvor fantastisk svært det ville være i en konkret situation at efterforske, hvilke aftaler der måtte være indgået mellem parterne på den enkelte arbejdsplads.

Det, der vel egentlig er det afgørende, og som jeg synes at SF også burde overveje lidt nøjere, er, at vi har et system, som vi ganske vist kalder et forsikringssystem, men som jo er indrettet på den måde, at det offentlige betaler langt den største del af udgifterne.

Det, vi nu overvejer at indføre, er et medansvar for, hvordan disse udgifter udvikler sig, og hvor kan vi lægge det medansvar andet end på arbejdspladsen? Og det ville dog være mærkeligt, hvis det ikke var begge parter på arbejdspladsen, der i fællesskab skulle være med til at bære det ansvar.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, der bringer mig op, er hr. Kaj Poulsens sidste sætning i hans korte bemærkning, som jeg synes lød noget i retning af: Vi mener nok, at der kan spares også på dette område. Det synes jeg var meget interessant, og jeg håber, hr. Kaj Poulsen vil give os nogle forslag, for så vil jeg i hvert fald tilsige den konservative folketingsgruppes aktive indsats med henblik på at vurdere dem og eventuelt være imødekommende over for dem. Det tyder på et spændende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan godt forstå, at hr. Traberg Smidt – hvad skal vi sige – stikker piben lidt ind, for det var jo en barsk bemærkning, han kom med heroppefra. Der blev sagt fra hr. Traberg Smidts side, at når den ansatte og ledelsen på arbejdspladsen aftaler osv. Sådan blev det sagt, og ifølge reglerne kan man ikke gøre det. Så er det, jeg siger: Lad os få noget dokumentation for, hvor meget det foregår. Hr. Traberg Smidt kommer fra Håndværksrådet. Det kan være, han ved noget, jeg ikke ved, men jeg ved, at ifølge lovgivningen, som den er i dag, kan det ikke lade sig gøre.